

بررسی پوشش گیاهی در رابطه با شرایط ادفیکی و فیزیوگرافی رویشگاه (مطالعه موردی: منطقه حفاظت شده کبیرکوه ایلام)

علی مهدوی^{۱*}، مهدی حیدری^۲، رضا بسطام^۳ و حجت‌الله عبدالله^۴

^۱- نویسنده مسئول، استادیار، دانشگاه ایلام. پست الکترونیک: a_amoli646@yahoo.com

^۲- کارشناس ارشد، اداره کل منابع طبیعی استان ایلام.

^۳- کارشناس ارشد، اداره محیط زیست شهرستان دره شهر.

^۴- کارشناس، اداره محیط زیست شهرستان دره شهر.

تاریخ دریافت: ۸/۸/۸۸ تاریخ پذیرش: ۲۲/۱/۸۸

چکیده

هدف از این مطالعه، بررسی گروه‌گونه‌های بوم‌شناختی در رابطه با برخی عوامل فیزیوگرافی و فیزیکی و شیمیایی خاک در حوزه ارشت به مساحت تقریبی ۵۱۰ هکتار در منطقه حفاظت شده کبیرکوه ایلام است. برای این منظور ۶۷ قطعه نمونه به ابعاد ۲۰×۲۰ متر به صورت منظم - تصادفی (با فواصل ۱۵۰ متری) در منطقه پیاده شدند. در داخل قطعات نمونه، نوع گونه، تعداد و درصد پوشش درختان و درختچه‌ها با اندازه‌گیری قطر کوچک و بزرگ تاج مشخص شدند. برای برداشت پوشش علفی، درصد پوشش هر گونه علفی در سطح چهار میکرومیلی‌متر مربعی با استفاده از مقیاس دمین (Domin) مشخص شد. از روشهای آنالیز تطبیقی متعارف (CCA) و آنالیز دوطرفه گونه‌های شاخص (TWINSPLAN) برای طبقه‌بندی رویشگاه و تعیین گروه‌های بوم‌شناختی و تعیین روابط آنها با عوامل محیطی استفاده شد. نتایج نشان داد که شش گروه گونه در منطقه مورد مطالعه وجود دارند. در این تفکیک برخی عوامل فیزیکی و شیمیایی خاک و عوامل فیزیوگرافی نقش داشتند. نتایج نشان داد که مهمترین عوامل محیطی مؤثر در استقرار و پراکنش گروه‌های بوم‌شناختی شامل بافت خاک، آهک، ازت، کربن آلی، ارتفاع از سطح دریا و شبیه می‌باشند.

واژه‌های کلیدی: گروه‌گونه‌های بوم‌شناختی، پوشش گیاهی، شرایط ادفیکی و فیزیوگرافی، کبیرکوه ایلام.

Zahedi Amir, 1385). بنابراین ارزیابی توان رویشگاه‌های جنگلی براساس پوشش گیاهی و در رابطه با عوامل محیطی می‌تواند گامی در جهت مدیریت جنگل برای دستیابی به موقعیت‌های مطلوب باشد (Zahedi Amir, 1378). بنابراین طبقه‌بندی پوشش گیاهی براساس گروه‌های اکولوژیک و گونه‌های علفی شاخص می‌تواند ویژگی‌های توده‌های جنگلی را به صورت بهتری منعکس نماید (Register, 1985).

مقدمه

انتشار گونه‌های گیاهی بر روی زمین تصادفی نیست، زیرا هر جامعه گیاهی خود شامل مجموعه‌ای از گونه‌های گیاهی با سرشت و نیازهای اکولوژیکی مشابه است که تحت تأثیر شرایط محیطی مانند خاک و رطوبت، گسترشگاه خاصی را برای خود انتخاب می‌کند. همبستگی عمیقی میان جوامع گیاهی و شرایط محیط وجود دارد و دامنه تولید در جوامع گیاهی نیز با توجه به شرایط محیطی منحصر به‌فرد آن جامعه متفاوت خواهد بود (متاجی و

(*Quercus infectoria*) در رابطه با عوامل محیطی در استان کرمانشاه، با استفاده از تحلیل چندمتغیره تشخیص و تحلیل گونه‌های شاخص، چهار واحد اکوسیستمی را مجزا کرد. ویژگیهای فیزیکی خاک و عوامل فیزیوگرافی به عنوان مؤثرترین عوامل در تفکیک واحدهای پوشش گیاهی شناخته شدند.

در جاكارتا کاربرد روش گروه‌گونه‌های بوم‌شناختی برای اهداف مدیریتی بررسی شده و برای بررسی تیمار تنک کردن و بهره‌برداری، گروه‌گونه‌های بوم‌شناختی تعیین شدند. گروه‌های مختلف واکنش‌های مختلفی به تیمار تنک کردن نشان دادند؛ اما در اثر بهره‌برداری، افزایش معنی دار در گونه‌های پیشاهنگ و میزان رشد آنها بوجود آمد. در نهایت گروه‌گونه‌های بوم‌شناختی، شاخص مناسبی Philips & van Gardingen, 1999 برای اهداف مدیریت جنگل شناخته شد ().

هدف از این تحقیق بررسی و طبقه‌بندی رویشگاه براساس گروه‌گونه‌های بوم‌شناختی و همچنین تشخیص روابط بین عناصر رویشی با شرایط ادفیکی و فیزیوگرافی منطقه مورد مطالعه می‌باشد.

مواد و روشها

منطقه مورد مطالعه

این تحقیق در منطقه‌ای با مساحت ۵۱۰ هکتار در حوزه ارشت منطقه حفاظت شده کبیرکوه واقع در شهرستان دره‌شهر استان ایلام با عرض جغرافیایی ۱۷° ۳۳' تا ۱۹° ۲۷' شمالی و طول جغرافیایی ۱۵° ۴۶' تا ۱۹° ۵۵' شرقی انجام شد (شکل ۱). دامنه ارتفاعی منطقه از ۱۰۰۰ تا ۲۱۰۰ متر از سطح دریا متغیر بوده و شیب منطقه بین ۵ تا ۸۵ درصد است و جهات دامنه بیشتر غربی، جنوبی و شمالی هستند. در منطقه حفاظت شده کبیرکوه میانگین بارندگی سالانه ۴۳۵۰ میلی‌متر می‌باشد. براساس بررسی روند تغییرات بارندگی سالیانه در هر دوره ۵ ساله، میانگین بارندگی در

طبقه‌بندی رویشگاه‌های جنگلی برای مطالعات تکمیلی در اکوسیستم‌های جنگلی از طریق پوشش گیاهی و تعمیم آن در مدیریت جنگل برای دستیابی به موقعیت‌های مناسب، توسط دانشمندان جامعه‌شناسی گیاهی پیشنهاد و انجام شده است. در اروپا براون-بلانکه و النبرگ به امتیاز بکارگیری گونه‌های علفی به عنوان شاخص در تعیین کیفیت توده‌های جنگلی تأکید کردند (زاهدی امیری و لوتست، ۱۳۷۸). گروه‌گونه‌های بوم‌شناختی، گونه‌هایی با پراکنش یکسان در طول گرادیان‌های محیطی (تغییرات محیطی) هستند که می‌توانند به منظور تبیین روابط بین پوشش گیاهی و عوامل محیطی در یک گروه قرار بگیرند (Halpem, 1989). بنابراین با بررسی تغییرات کمی و کیفی در گروه‌های گیاهی، می‌توان روابط مناسبی را بدست آورد و یا گروه‌های گیاهی را براساس توان تولید آنها از هم تفکیک کرد.

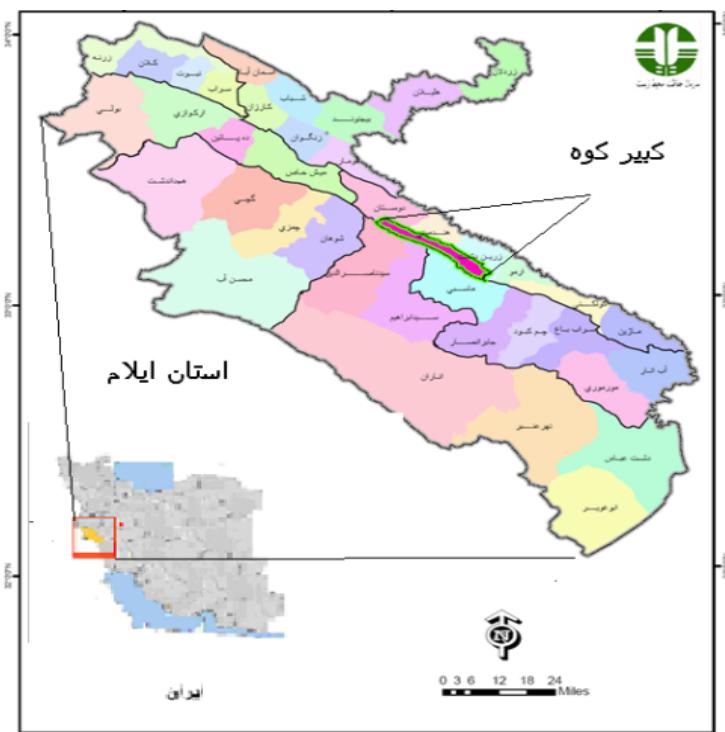
خصوصیات خاک نقش عمده‌ای در ایجاد تغییر و تنوع در جنگل ایفا می‌کند و از طرف دیگر جنگلها نیز نقش مهمی در تغییر و توسعه خصوصیات خاکها به‌عهده دارند. راه اصولی در ارزیابی توان و طبقه‌بندی رویشگاه، بررسی پوشش گیاهی یا خصوصیات خاک و فیزیوگرافی به‌طور مجزا نیست، بلکه مطالعات همزمان عوامل رویشی و محیطی می‌تواند نتایج مطلوبتری را در بر داشته باشد (Fisher& Fuel, 2004).

بصیری (۱۳۸۲) در تحقیقی بر روی رویشگاه ویول (Quercus libani Olvi.) در منطقه مریوان براساس دو روش گروه‌گونه‌های بوم‌شناختی و جامعه‌شناسی گیاهی، پوشش گیاهی و عوامل محیطی شامل فیزیوگرافی و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک، ۶ گروه‌گونه بوم‌شناختی را مشخص کرد. جهت جغرافیایی و ارتفاع از سطح دریا نیز در این مطالعه به عنوان مهمترین عوامل محیطی در تفکیک گروه‌ها شناخته شدند.

سهرابی (۱۳۸۳) در تحقیقی تحت عنوان مطالعه گروه‌گونه‌های بوم‌شناختی در رویشگاه مازودار

متوسط حداقل سالیانه دما در ارتفاعات مختلف بین منفى ۲ تا ۱۶ درجه سانتی گراد در نوسان است (جعفری و همکاران، ۱۳۸۶).

ترسالی‌ها ۴۶۰/۳ و در خشکسالی‌ها ۲۳۴/۶ میلی‌متر گزارش شده است. متوسط حداکثر سالیانه دما در ارتفاعات مختلف بین ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتی گراد و میزان

شکل ۱- موقعیت منطقه مورد مطالعه در ایران و در استان ایلام

علفی در سطح چهار میکروپلات ۱/۵ متر مربعی (در داخل قطعات نمونه ۴۰۰ متر مربعی) با استفاده از مقیاس دمین (Domin) مشخص شد. برداشت داده‌های علفی در دو ماه اردیبهشت و خرداد انجام شد. برای نمونه‌گیری خاک در مرکز هر قطعه نمونه با فاصله نیم متر از مرکز، سه نمونه از عمق ۰ تا ۳۰ سانتی‌متر برداشت و یک نمونه ترکیبی برای هر قطعه نمونه به آزمایشگاه منتقل شد. در داخل هر قطعه نمونه شبیب، جهت و ارتفاع از سطح دریا ثبت شد. جهت جغرافیایی برای بکارگیری در تجزیه و تحلیل‌های چندمتغیره از طریق رابطه $\text{Cos}(45-A)+1$ (Fu et al., 2004) خصوصیات خاک که در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفتند عبارتند از: اسیدیته خاک

روش تحقیق

برای این مطالعه پس از جنگل‌گردشی در مجموع به روش منظم- تصادفی ۶۷ قطعه نمونه ۲۰×۲۰ متر پیاده شد. تا حد امکان سعی شد قطعات نمونه به صورت منظم با فواصل ۱۵۰ متری پیاده شوند ولی در محلهایی که پیاده کردن قطعات نمونه به صورت منظم (به جهت صخره‌ای بودن) امکان‌پذیر نبود، قطعات نمونه به صورت تصادفی به سمت چپ یا راست منحرف شدند (Park, 2001). در هر قطعه نمونه تمام گونه‌های درختی و درختچه‌ای با اندازه‌گیری قطر بزرگ و کوچک تاج ثبت شدند. سپس درصد پوشش هر گونه درختی و درختچه‌ای مشخص شد. برای برداشت پوشش علفی درصد پوشش هر گونه

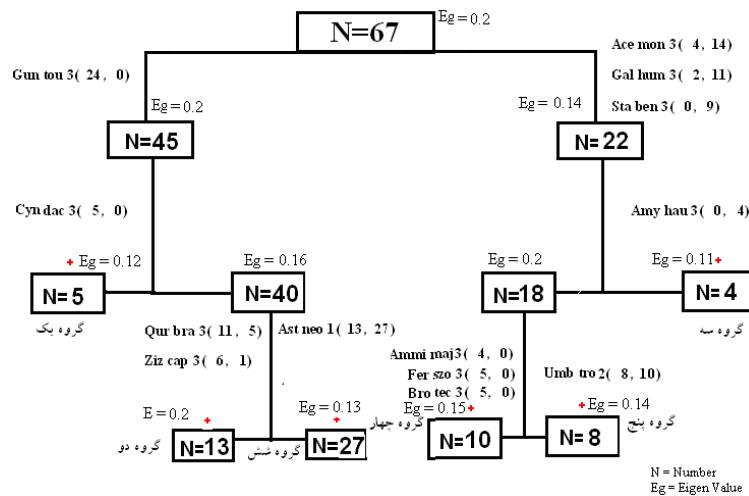
مورد بررسی در گروه‌گونه‌های بوم‌شناختی با استفاده از آزمون دانکن صورت گرفت.

نتایج

نتایج تجزیه و تحلیل داده‌های پوشش گیاهی با استفاده از TWINSPAN نشان داد که با توجه به تقسیم‌بندی عناصر رویشی و ارزش تغییرات مربوط به گروه‌ها، ۶ گروه‌گونه بوم‌شناختی قابل تفکیک است (شکل ۲، جدول ۱). اعداد داخل پرانتز فراوانی حضور گونه را در گروه‌ها نشان می‌دهد. در اولین سطح طبقه‌بندی، ۲۲ قطعه نمونه در سمت راست و ۴۵ قطعه نمونه در سمت چپ قرار گرفتند. گونه *Gundelia tournefortii* L. با ضریب پوشش سه در سمت چپ و گونه‌های *Galium humifusum* Bieb., *Acer monspessulanum* در سمت راست تقسیم‌بندی قرار گرفتند. دومین سطح طبقه‌بندی که اولین گروه بوم‌شناختی با پنج قطعه نمونه بود در سمت چپ جدا شد فقط با گونه معرف مرغ (*Cynodon dactylon*) و کد پوششی سه مشخص می‌شود. گونه *Amygdalus haussknechtii* گونه معرف گروه شش با چهار قطعه نمونه در سمت راست این سطح از طبقه‌بندی مشخص شد. در آخرین سطح طبقه‌بندی نیز چهار گروه‌گونه بوم‌شناختی دو، سه، چهار، پنج به ترتیب با ۱۳، ۲۷، ۸، ۱۰ قطعه نمونه از هم تفکیک شدند. عناصر رویشی *Quercus brantii* و *Ziziphora capitata* گروه دو و *Astragalus neomozaferiana* گونه معرف سمت چپ سمت راست گروه سه می‌باشند. همچنین عناصر رویشی *Ferula szowitsiana* DC. و *Bromus tectorum* گونه‌های معرف سمت چپ گروه چهارم و *Umbilicus tropaeoliolius* گونه معرف سمت راست گروه پنج می‌باشد.

به وسیله دستگاه H_Mتر، درصد رطوبت اشباع خاک با استفاده از گل اشباع و بهروش توزین، بافت خاک بهروش هیدرومتری، نیتروژن کل بهروش کجدال (Kjeldahl)، ماده آلی بهروش والکلی بلک (Walkley-Black) و به درصد، فسفر قابل جذب بهروش اولsson (Olsson)، پتانسیم قابل جذب با استفاده از دستگاه فلام فتومنتری (علی احیائی و بهبهانی زاده، ۱۳۷۲)، EC خاک با استفاده از دستگاه هدایت الکتریکی سنج و آهک با روش کلسیمتری اندازه‌گیری شد (زرین‌کفش، ۱۳۶۷) و برای تعیین درصد سنگ و سنگریزه از الکهای دو میلی‌متری استفاده گردید. داده‌های پوشش گیاهی و داده‌های محیطی با استفاده از نرم‌افزار PC-ORD for Win.Ver. 4.17 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

برای تجزیه و تحلیل داده‌های پوشش گیاهی از تجزیه و تحلیل دو طرفه گونه‌های معرف استفاده شد. در این روش براساس حضور دسته‌ای از گونه‌ها با خصوصیات مشترک، طبقه‌بندی صورت می‌گیرد و قطعات نمونه‌ای که تشابه بیشتری دارند در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند. با استفاده از تجزیه و تحلیل TWINSPAN ابتدا قطعات نمونه و سپس گونه‌ها براساس ارزش وزنی خود در داخل هر قطعه نمونه طبقه‌بندی می‌شوند. با طبقه‌بندی به صورت سلسله مراتبی قطعات نمونه با توجه به حضور گونه‌های با تمایل اکولوژیک خاص، طبقه‌بندی می‌شوند. این روند تا جایی ادامه پیدا می‌کند که بتوان آنها را به عنوان یک گروه‌گونه بوم‌شناختی در نظر گرفت (مصدقی، ۱۳۸۰). با توجه به این که گروه‌های گیاهی در شرایط محیطی ویژه خود گسترش می‌یابند، می‌توان با تجزیه و تحلیلهای مختلف، متغیرهای محیطی مؤثر در بوجود آمدن چنین وضعیتی را مشخص کرد. برای بررسی روابط بین توزیع عوامل محیطی و توزیع گونه‌ها و تعیین گروه‌گونه‌های بوم‌شناختی از تجزیه و تحلیل تطبیقی متعارف (CCA) استفاده شد (مصدقی، ۱۳۸۰). مقایسه میانگین متغیرهای

شکل ۲ - طبقه‌بندی قطعات نمونه از طریق TWINSPAN

جدول ۱- تابلو نتایج آنالیز دو طرفه گونه ها

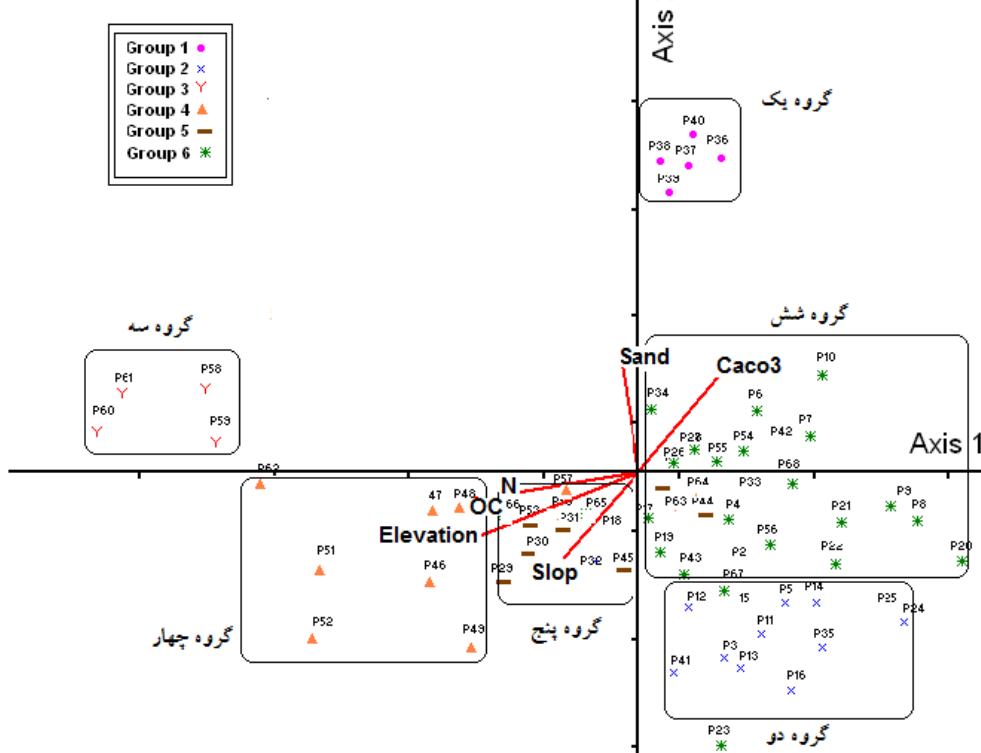
ادامه جدول ۱ - تابلو نتایج آنالیز دو طرفه گونه ها

سمت راست و بالای محور دو، گروه یک قرار دارد که شامل گونه‌هایی مانند: *Cynodon dactylon*, *Poa* و *bulbosa*, *Nepeta* spp., *Daphne mezereum* است. مهمترین عامل در تفکیک این گروه، درصد شن و آهک می‌باشد. گروه دو در قسمت پایین و سمت راست محور یک قرار گرفته و شامل گونه‌هایی مانند: *Quercus brantii*, *Ziziphora capitata*, *Viola tricolor*, *Allium officinale*, *Gundelia tournefortii* و *Taraxacum haemanthoides* است. مهمترین عامل در تفکیک این گروه، شب و ارتفاع از سطح دریاست. گروه سه در قسمت بالا و سمت چپ محور یک قرار دارد که *Amygdalus haussknechtii*, *Lonicera floribunda*, *Fibigia macrocarpa*, *Hesperis persica*

نتایج تجزیه و تحلیل CCA

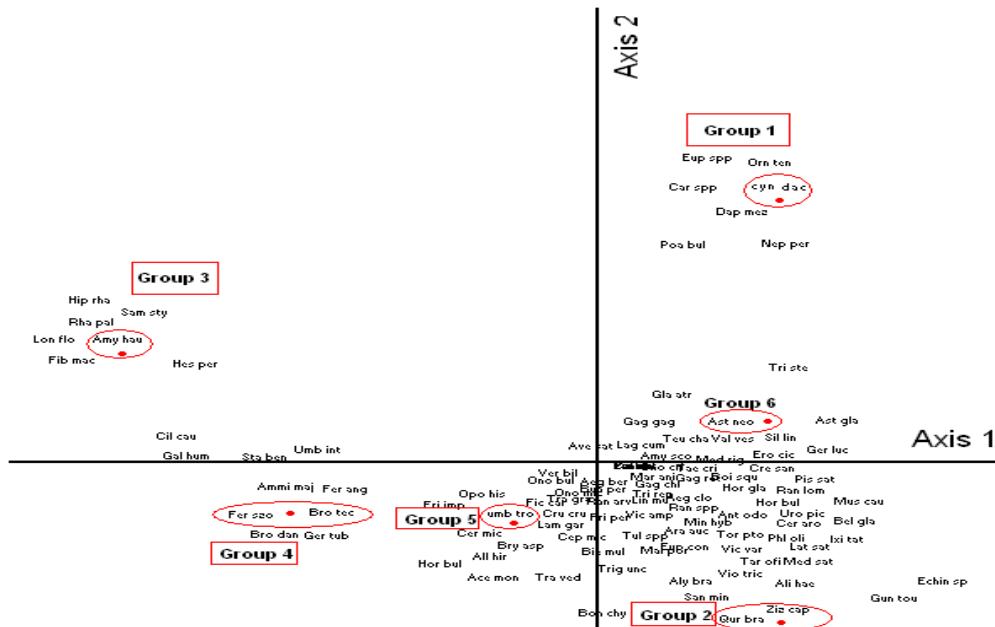
در این روش از محورهای اول و دوم CCA به دلیل دارا بودن بیشترین مقدار ویژه (محور اول = $0/2$ و محور دوم = $0/12$) برای نشان دادن نتایج استفاده شد (شکلهای ۳ و ۴). تعیین همبستگی پیرسون انجام شده برای متغیرهای محیطی و محورهای CCA (جدول ۲) نشان داد که محور یک با آهک همبستگی مثبت و با عواملی چون کربن آلی، ازت کل، فسفر، شیب، ارتفاع از سطح دریا، درصد سیلت، پتاسیم و درصد سنگریزه، همبستگی منفی معنی داری دارد. در حالی که محور دو با درصد شن و آهک همبستگی مثبت و با درصد رس، پتاسیم، فسفر، شیب و ارتفاع از سطح دریا همبستگی منفی دارد. در

دریاست. گروه شش در سمت راست و بالای محور یک قرار گرفته و شامل گونه‌های *Geranium lucidum*, *Astragalus neomozaferiana*, *Gagea gageoides* و *Amygdalus scoparia* است. مهمترین عامل محیطی مشخص کننده این گروه آهک است. این گروه در مقابل گروه چهار و پنج قرار گرفته و در ارتفاعات پایین منطقه تشکیل شده است. میزان کربن آلی و ازت در این گروه نسبت به سایر گروه‌ها کمتر است. میانگین و انحراف معیار عوامل محیطی و سطح معنی داری (براساس آزمون دانکن) متغیرهای محیطی در بین گروه‌ها در جدول ۳ مشخص شده است. از میان عوامل محیطی مورد نظر درصد شن، کربن آلی، ازت کل، فسفر، پتاسیم، آهک، درصد شیب و ارتفاع از سطح دریا در تفکیک و تشکیل گروه‌ها بیشترین تأثیر را داشته‌اند.

شکل ۳- دیاگرام رستبدنی CCA برای قطعات نمونه (Sand: درصد شن، Caco₃: درصد آهک، N: ازت کل، Elevation: ارتفاع از سطح دریا، OC: کربن آلی، Slope: شیب)

و برخی از گونه‌های این گروه Hippophae rhamnoides هستند. ازت و کربن آلی از مهمترین عوامل در تفکیک این گروه هستند. گروه چهار در سمت چپ و پایین محور *Bromus* یک قرار گرفته و دارای گونه‌هایی مانند: *tectorum*, *Bromus danthaniae*, *Ferula szowitsiana*, *Ammi* و *Geranium tuberosum*, *Ferulago angulata majus* می‌باشد. مهمترین عوامل مشخص کننده این گروه ارتفاع از سطح دریا، شیب، کربن آلی و ازت است. این گروه در نقطه مقابل گروه شش قرار گرفته و میزان آهک آن کم است. گروه پنج در سمت چپ و پایین محور یک قرار گرفته و در مقایسه با گروه چهار همبستگی بیشتری با محورهای یک و دو دارد. *Allium hirtifolium*, *Fritillaria imperialis*, *Opopanax hispidum* و *Umbilicus tropaeoliolius* جمله گونه‌های این گروه هستند. مهمترین عوامل در تفکیک این گروه شیب، کربن آلی و ارتفاع از سطح

شکل ۴- دیاگرام رسته‌بندی CCA برای گونه‌ها

جدول ۲- جدول نتایج همبستگی پرسون بین متغیرهای محیطی و محورهای یک و دو CCA

متغیرهای محیطی	محور ۱	محور ۲
شوری خاک	-۰/۱۶۲ ns	+۰/۱۶۸ ns
اسیدیته	+۰/۰۴۰ ns	+۰/۰۸۸ ns
درصد رطوبت اشیاع	-۰/۱۱۲ ns	-۰/۱۸۸ ns
درصد شن	-۰/۰۷۱ ns	+۰/۴۹۸ **
درصد رس	-۰/۱۵۸ ns	-۰/۲۵۱ *
درصد سیلت	-۰/۲۳۶ *	-۰/۱۳۷ ns
درصد کربن آلی	-۰/۴۳۳ **	-۰/۱۹۹ ns
ازت کل	-۰/۵۳۱ **	-۰/۱۴۰ ns
فسفر قابل جذب PPM	-۰/۴۱۳ **	-۰/۲۳۰ *
پتانسیم	-۰/۲۲۸ *	-۰/۲۸۰ *
آهک	-۰/۳۴۶ **	+۰/۴۵۲ **
درصد سنگ و سنگریزه	-۰/۲۱۷ *	+۰/۰۱۲ ns
درصد شب	-۰/۳۲۸ **	-۰/۴۰۹ **
جهت دامنه	-۰/۱۱۹ ns	-۰/۱۳۸ ns
ارتفاع از سطح دریا (متر)	-۰/۰۸۶ **	-۰/۳۰۲ **

**، معنی دار در سطح ۰/۰۱، *، معنی دار در سطح ۰/۰۵، ns، غیر معنی دار

جدول ۳- میانگین، انحراف معیار و سطح معنی داری (براساس آزمون دانکن) متغیرهای محیطی در گروهها

معنی داری (p)	متغیرهای محیطی												گروه ۱ شوری خاک
	گروه ۶ انحراف معیار	گروه ۵ انحراف معیار	گروه ۴ انحراف معیار	گروه ۳ انحراف معیار	گروه ۲ انحراف معیار	گروه ۱ انحراف معیار	میانگین انحراف معیار						
۰/۲۵ ns	۰/۰۵	۰/۵۲	۰/۰۳	۰/۴۸	۰/۰۴	۰/۵	۰/۰۰۸	۰/۵۹	۰/۰۶	۰/۶	۰/۰۷	۰/۶۳	شوری خاک
۰/۱۵ ns	۰/۱۱	۷/۳	۰/۱۱	۷/۹	۰/۱۰	۷/۱	۰/۱۰	۷	۰/۱۲	۷/۲۸	۰/۱۴	۷/۴۲	اسیدیته
۰/۲۱ ns	۲/۱	۴۹	۲/۲	۵۰	۳/۲	۵۵	۲/۳	۴۵	۴/۱	۶۹	۳/۹	۶۱	درصد رطوبت اشباع
۰/۰۰۴ **	۲/۳	۲۵	۲/۳	۲۲	۱/۲	۱۷	۲/۳	۲۰/۳	۲/۹	۲۵/۴	۵/۲	۵۲/۳	درصد شن
۰/۱۱ ns	۱/۳	۳۰	۱/۲	۳۳	۱/۰	۳۵	۱/۴	۳۹/۷	۱/۲	۳۸/۷	۱/۷	۲۰/۷	درصد رس
۰/۱۰ ns	۱/۰	۴۵	۱/۸	۴۵	۱/۷	۴۸	۱/۳	۴۰	۱/۲	۳۵/۹	۱/۷	۲۷	درصد سیلت
۰/۰۰۳ **	۰/۹	۲/۱	۱/۱	۷/۵	۱/۰	۷/۳	۱/۱	۲/۲	۲/۵	۵/۱۹	۱/۲	۳/۹	درصد کربن آلی
۰/۰۰۷ **	۰/۰۳	۰/۱۵	۰/۰۶	۰/۷۳	۰/۰۷	۰/۸۴	۰/۰۰۵	۰/۲۱	۰/۰۸	۰/۳	۰/۰۳	۰/۲۵	ازت کل
۰/۰۳۷ *	۱/۱	۹/۷	۳	۲۴	۳	۲۷	۱/۸	۱۲/۲	۲/۳	۱۴/۳	۲/۱	۱۳/۴	فسفر PPM
۰/۰۴۷ *	۲۱	۲۸۰	۴۸	۵۴۸	۵۵	۶۵۰	۲۵	۳۲۴	۳۷	۴۳۵	۳۲	۴۰۰	پتاسیم PPM
۰/۰۰۸ **	۵/۴	۴۸	۱/۱	۷/۷	۰/۹	۸	۰/۸	۱۰	۲/۴	۱۸	۳/۲	۱۵	آهک
۰/۰۰۷ **	۲/۳	۱۵	۱۵	۸۰	۱۲	۷۰	۸/۹	۱۰	۱۱/۱	۴۰	۸/۱	۳۰	درصد شیب
۰/۰۰۱ **	۵۰	۱۳۵۰	۷۳	۱۶۸۰	۶۱	۱۷۲۰	۱۵	۱۱۳۰	۴۰	۱۳۰۰	۴۹	۱۲۲۰	ارتفاع از سطح دریا (متر)

**, معنی دار در سطح ۰/۰۱، **، معنی دار در سطح ۰/۰۵، ns، غیر معنی دار

تجزیه و تحلیل پوشش گیاهی در جزیره Failaka در کویت، از درصد شن به عنوان یکی از عوامل مؤثر در تفکیک جوامع گیاهی یاد کرده‌اند. در تفکیک گروه‌گونه بوم‌شناختی دو با عناصر رویشی *Quercus brantii* و *Ziziphora capitata* مشخص شد که عوامل فیزیوگرافی مانند شیب و ارتفاع از سطح دریا نقش بیشتری داشته و درصد شن در این گروه کمتر است. نقش بیوشیمیابی مواد آلی در خاک، در ایجاد بستر مناسب برای فعالیت میکرووارگانیسم‌ها و افزایش تعداد و تنوع فعالیت آنهاست. نقش شیمیابی مواد آلی در خاک، در افزایش عناصر غذایی و ترکیبات آلی در خاک است که به نوبه خود ظرفیت جذب و نگهداری عناصر غذایی را در خاک افزایش می‌دهند (حاجی‌زاده، ۱۳۶۹). بنابراین عوامل شیمیابی موجود در خاک نیز می‌تواند یکی از عوامل

بحث

نیازهای رویشگاهی مشابه گیاهان موجب می‌شود که گروهی از گونه‌های گیاهی با سرشت بوم‌شناسی تقریباً یکسان در کنار یکدیگر قرار گیرند و محیط نسبتاً یکسانی را برای خود فراهم آورند. بنابراین برخی عوامل بوم‌شناختی در هر گروه گیاهی با ترکیب فلورستیک خاص وجود دارند که موجب می‌شود بتوان آن را از دیگر گروهها متمایز کرد (متاجی و زاهدی امیری، ۱۳۸۵). در این بررسی براساس تجزیه و تحلیل دو طرفه گونه شاخص، شش گروه‌گونه بوم‌شناختی مشخص شد. نتایج رسته‌بندی CCA نشان داد که گروه اول با گونه شاخص *Cynodon dactylon* و گونه‌های همراه آن نظیر *Daphne mezereum* در رویشگاه‌هایی با درصد شن و آهک زیاد ظاهر می‌شوند. نیز در مطالعه‌ای به منظور Abbadi & El-Scheikh (2002)

فیتوسوسیولوژی جنگلهای شرق چالوس بیان کردند که جوامع فرعی دیگری نیز در پناه جوامع راش وجود دارند که استقرار این جوامع فرعی بستگی کامل به ارتفاع از سطح دریا و شبیب دارد.

آهک مهمترین عامل قابل تغییر در خاک است که بر روی اسیدیته اثر می‌گذارد و دیگر شکلهای مواد غذایی را کنترل می‌کند (Hardtle *et al.*, 2003). به طوری که این عامل بر روی رویش و پراکنش گیاهان اثر زیادی دارد که در برخی از مطالعات از این عامل به عنوان یکی از عوامل Monier مؤثر در پراکنش گونه‌های گیاهی یاد شده است. (Abd, 2000 & Abd, 2000) گروه گونه *Astragalus neomozaferiana* شش با گونه شاخص مشخص می‌شود. از مهمترین عوامل مشخص کننده این گروه آهک است. باید توجه کرد که گروه شش در نقطه مقابل گروههای چهار و پنج قرار دارد (دیاگرام CCA) و نشان می‌دهد که نقش عناصر غذایی در تفکیک گروه شش کمتر شده و میزان آهک در این گروه افزایش یافته است. بنابراین آنچه که از نتایج این تحقیق بر می‌آید، نشان می‌دهد که رویشگاههایی که گروههای بوم‌شناختی سه و پنج در آن حضور دارند وضعیت مناسبتری را از نظر شرایط ادافیکی دارند. با توجه به این که گروههای بوم‌شناختی شناخت و تعیین موقعیت آنها در توصیف دامنه تغییرپذیری شرایط ادافیک و حاصل خیزی رویشگاه اهمیت زیادی دارد. زیرا در هر گروه بوم‌شناختی عناصر رویشی با فراوانی ویژه وجود دارند که امکان برآوردن شرایط رویشگاه به لحاظ قدرت تولید و حاصل خیزی را فراهم می‌آورد. همچنین می‌توان از نتایج بدست آمده به عنوان یک الگوی مناسب برای احیای رویشگاههای منطقه استفاده کرد. علاوه بر این، در طرح‌های جنگل کاری می‌توان با توجه به دامنه بردبازی گونه‌های مختلف، مدل‌های اکولوژیک مربوط به آنها را ایجاد نمود و با تلفیق و تجزیه و تحلیل اطلاعات حاصل از طرح آمایش سرزمین و مدل‌های اکولوژیک ساخته شده

تأثیرگذار در تفکیک گروه‌گونه‌های بوم‌شناختی باشند. محققان مختلف به نقش عناصر غذایی در پراکنش و استقرار گونه‌های گیاهی تأکید دارند (Covington, 2006 & Covington, 2006). در این تحقیق نیز این عوامل در تفکیک گروه‌گونه‌ها مؤثر بوده و عوامل شیمیایی خاک در *Amygdalus haussknechtii* مهمترین نقش را داشته‌اند.

یکی دیگر از عوامل تأثیرگذار و محدود کننده رویش و پراکنش گونه‌های گیاهی، ارتفاع از سطح دریاست. از نتایج خیلی مشخص که در اثر تغییر ارتفاع از سطح دریا حاصل می‌شود، بوجود آمدن طبقات رستنیها و تیپ‌های جنگلی متمایز است (طباطبایی و قصیرانی، ۱۳۷۱). عوامل فیزیوگرافی ارتفاع از سطح دریا و شبیب زمین و همچنین عوامل شیمیایی خاک در تفکیک گروه‌گونه چهارم با *Bromus szowitsiana* و *Ferula szowitsiana* متمایز است (طباطبایی و قصیرانی، ۱۳۷۱). در مطالعه‌ای تحت عنوان رابطه بین عناصر خاک و وضعیت شبیب که در یک جنگل بارانی در جنوب تایوان انجام شد، این نتیجه بدست آمد که شبیب و وضعیت دامنه به طور آشکارا حرکت و تجمع مواد محلول خاک را تحت تأثیر قرار داده و بین ویژگیهای خاک و شرایط توپوگرافی ارتباط آشکاری وجود دارد. این مطالعه نشان داد که کربن آلی، نیتروژن قابل دسترس، پتاسیم قابل دسترس، آهن تبادلی و سدیم تبادلی Chun-Chih (et al., 2004) بر روی یال‌ها بیشترین مقدار را داشته‌اند

شبیب نیز یکی دیگر از عوامل اکولوژیکی تأثیرگذار و محدود کننده رویش درختان جنگلی است. با افزایش شبیب زمین بهویژه در مناطق کوهستانی عمق خاک کاهش می‌یابد و سبب می‌شود که شبیب از عوامل تعیین‌کننده و تأثیرگذار در پراکنش گونه‌های گیاهی باشد (حیدری، ۱۳۸۶). گروه پنج با گونه معرف *Umbilicus tropaeoliolius* مشخص شده است. مهمترین عوامل در تفکیک این گروه شبیب و کربن آلی می‌باشند. سه رابی و اکبری نیا (۱۳۸۴) در مطالعات

- طباطبایی، م. و قصیریانی، ف.، ۱۳۷۱. منابع طبیعی کردستان. انتشارات بخش فرهنگی دفتر مرکزی جهاد دانشگاهی، صفحه. ۷۶۷

- علی‌احیائی، م. و بهبهانی‌زاده، ع.، ۱۳۷۲. شرح روش‌های تجزیه شیمیایی خاک (جلد اول). مؤسسه تحقیقات آب و خاک، نشریه شماره ۸۹۳ ۱۲۸ صفحه.

- متاجی، الف. و زاهدی امیری، ق.، ۱۳۸۵. ارتباط بین گروه‌های اکولوژیک گیاهی و شرایط ادفایک رویشگاه (پژوهش موردي در جنگل خیرودکنار نوشهر). مجله منابع طبیعی ایران، ۵۹ (۴): ۸۵۳-۸۶۳

- مصدقی، م.، ۱۳۸۰ (ترجمه). توصیف و تحلیل پوشش گیاهی. جهاد دانشگاهی مشهد، ۲۸۷ صفحه.

- Abbadi, A.M. and El- Sheikh, G.A., 2002. Vegetation analysis of Failaka Island (Kuwait). Journal of Arid Environments, 50: 153-165.
- Abella, S.R. and Covington, W.W., 2006. Vegetation-environment relationships and ecological species groups of an Arizona *Pinus ponderosa* landscape. Plant Ecology, 185 (2): 225-268.
- Chun-Chih, T., Zuen-Sang, C. and Chang-Fu, H., 2004. Relationships between soil properties and slope position in a lowland rain forest of southern Taiwan. Geoderma, 123: 131-142.
- Fisher, M.A. and Fuel, P.Z., 2004. Changes in forest vegetation and arbuscular mycorrhizae along a steep elevation gradient in Arizona. Forest Ecology and management, 200: 293-311.
- Fu, B.J., Liu, S.L., Ma, K.M. and Zhu, Y.G., 2004. Relationships between soil characteristics, topography and plant diversity in a heterogeneous deciduous broad-leaved forest near Beijing, China. Plant and soil, 261: 47-54.
- Halpem, C.B., 1989. Early successional patterns of forest species: interactions of life history traits and disturbance. Ecology, 70 (3): 704-720
- Hardtke, W., Goddert, O. and Christina, W., 2003. The effects of light and soil conditions on the species richness of the ground vegetation of deciduous forests in northern Germany (Schleswig-Holstein). Forest Ecology and Management, 182: 327-338.
- Monier, M. and Abd, E.L., 2000. Vegetation composition of Egyptian inland salt marshes. Bot. Bull. Acad. Sin, 41: 305-314.
- Park, A.D., 2001. Environmental influences on post-harvest natural regeneration in Mexican pine-oak forests. Forest Ecology and Management, 144: 213-228.
- Philips, P.D. and van Gardingen, P.R., 1999. Ecological species grouping for forest management in east Kalimantan. Berau forest management project, 42 p.
- Rogister, J.E., 1985. The main forest plant association of Flanders (in Dutch with English summary), Werken, Reeks A26, 106 p.

برای هر گونه، اقدام به تهیه نقشه جنگل کاری مناسب برای مناطق مختلف تحت مدیریت نمود.

منابع مورد استفاده

- بصیری، ر.، ۱۳۸۲. مطالعه اکولوژیک منطقه رویشی ویول (Quercus libani Olvi.) با تجزیه و تحلیل عوامل محیطی در مریوان. رساله دکتری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۲۳ صفحه.
- جعفری، م.، زارع چاهوکی، مع.، آذرنيوند، ح.، باغستانی میدای، ن. و زاهدی امیری، ق.، ۱۳۸۱. بررسی روابط پوشش گیاهی مراعت پشتکوه یزد با خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک با استفاده از روش‌های تجزیه و تحلیل چند متغیره، مجله منابع طبیعی ایران، ۵۵: ۴۳۳-۴۱۹.
- جعفری، م.، گشتاسب، ح.، طویلی، ع.، زارع چاهوکی، مع. و محمدی، ح.، ۱۳۸۶. منطقه حفاظت شده کبیرکوه، اداره کل محیط‌زیست استان ایلام، ۶۰ صفحه.
- حاجی‌زاده، الف.، ۱۳۶۹. خاکشناسی کشاورزی. مرکز انتشارات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، ۲۱۰ صفحه.
- حیدری، م.، ۱۳۸۶. بررسی گروه‌گونه‌های اکولوژیکی در رابطه با عوامل محیطی در منطقه حفاظت شده قلارنگ استان ایلام. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه گیلان، ۹۸ صفحه.
- سهرابی، ه. و اکبری‌نیا، م.، ۱۳۸۳. تحلیل واحدهای اکوسيستمی منطقه رویش مازودار. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی دانشگاه تربیت مدرس، ۶۴ صفحه.
- سهرابی، ه. و اکبری‌نیا، م.، ۱۳۸۴. بررسی تنوع گونه‌های گیاهی در ارتباط با عوامل فیزیوگرافیکی در منطقه جنگلی دهسرخ جوانرود، استان کرمانشاه. تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، ۱۳ (۳): ۲۹۴-۲۷۹.
- زاهدی امیری، ق. و لوست، ن.، ۱۳۷۸. طبقه‌بندی هوموس جنگلی براساس خصوصیات جوامع گیاهی در یک جنگل آمیخته پهن‌برگ، مجله منابع طبیعی ایران، ۵۲ (۲): ۶۲-۴۷.
- زرین‌کفس، م.، ۱۳۶۷. خاکشناسی کاربردی. انتشارات دانشگاه تهران، ۲۴۵ صفحه.

Vegetation in relation to some edaphic and physiographic characteristics of site (Case study: Zagros forest ecosystem, Kabirkuh protected area, Ilam)

A. Mahdavi ^{1*}, M. Heydari ², R. Bastam ³ and H. Abdollah ⁴

1*- Corresponding author, Assistant Prof., Ilam University. E-mail: a-amoli646@yahoo.com

2- M.Sc., General Natural Resources Office of Ilam.

3- Senior expert, Environmental Office of Darrehshahr, Ilam.

4- Expert, Environmental Office of Darrehshahr, Ilam.

Abstract

The aim of this study was to survey vegetation in relation to some edaphic and physiographic conditions in Arasht catchment (approximately 510 ha) of Kabirkuh protected area in Ilam province. For this purpose, 67 sample plots (20m× 20m) in a systematic grid established in the study area. Some factors, including tree and shrub species type, number and canopy coverage were recorded by measuring their small/large crown diameters in each sample plot. In order to record the herbaceous species, cover percentage for each herbaceous species were recorded in four micro-plots (1.5m²) that were defined with Domin criterion. The Canonical Correspondence Analysis (CCA) and TWINSPAN methods used for the site classification and definition of ecological species groups, respectively. Results showed that there are six ecological species groups in the study area. Some soil physicochemical properties and physiographic factors play an important role in recognizing of ecological species groups. The most important factors affecting the establishment and distribution of ecological species groups were soil texture, lime, nitrogen, organic carbon, elevation and slope.

Key words: ecological species group, vegetation, edaphic and physiographic characteristics, Kabirkuh protected area, Ilam.